

ת"פ 10082/01/21 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים נגד יוסף עויסאת (עציר) ע"י, איסמעיל עויסאת - עניינו הסתיים

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 10082-01-21 מדינת ישראל נ' עויסאת ואח'

בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

1. יוסף עויסאת (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד סימון חדאד, איתן

כבריאן ויניב פרץ

2. איסמעיל עויסאת - עניינו הסתיים

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

העובדות וטענות הצדדים

1. הנאשם, יליד 1983, הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: החוק), וסיוע לפציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1)+(2) בצירוף סעיף 31 לחוק. כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם מתאר סדרת אירועים בהם היו מעורבים הנאשמים ואחיהם ממשפחת עויסאת, נגד המתלוננים, חמישה אחים ממשפחת חריס שביצעו עבודות פינוי אשפה בקרקע שבאזור אום ליסון בג'בל מוכאבר, בסמוך לבית הנאשמים ואחיהם.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.12.20 התקשר הנאשם אל המתלונן סופיאן ודרש שהמתלוננים יצאו מהאתר עד סוף היום. כשהמתלונן אמר שיסיימו את העבודות בסוף השבוע איים הנאשם שהחל מאותו ערב אם יכנס רכב נוסף לאתר הם ישרפו אותו. לאחר שהמתלונן ניתק את השיחה שני הנאשמים התקשרו אליו שוב ונאשם 2 אמר למתלונן "תפוס את עצמך ותצא מהאדמה".

בשעות הערב של אותו יום הגיעו למקום אחיהם של הנאשמים ושוחחו עם המתלוננים. האח חוסין עויסאת הפתיע את המתלונן מוחמד, חנק אותו בלפיתת צווארו ביד אחת וביד השנייה החזיק מוט ברזל, כשהוא צועק ומאיים שבא להצית, להרוג ולשרוף אותם. יחד עם חוסין הגיע אחיו מוסא כשהוא אוחז מקל עץ. לבקשת אחיו חוסין עזב את מוחמד.

או אז הגיעו הנאשמים למקום, כשהנאשם נושא עמו דמוי רובה ונאשם 2 נושא אקדח שבכוחו להמית. נאשם 2 ירה באויר והאח חוסין היכה את המתלונן סופיאן במקל שבידו. אז ירה נאשם 2 לעבר רגליהם של המתלוננים דאוד ומוחמד, ורסיס גרם לשריטה ברגלו של דאוד. נאשם 2 התקרב למתלונן עומר וכיוון את האקדח לחזהו. במקביל תקף חוסין את עומר באמצעות המוט. סופיאן דחף את נאשם 2 מעומר וסלימאן צעק לנאשם 2 שלא יירה בו. אז היכה נאשם 2 בראשו של עומר באמצעות כת האקדח 3 פעמים וגרם לו לצרציות שהצריכו סגירה בסיכות. הנאשם הרים את רובה הדמה והשמיע ממנו קולות ירי כשהוא במרחק של 3-4 מטרים מהמתלוננים. לאחר מכן נמלטו הנאשמים ואחיהם מהאתר.

3. בהסדר הטיעון הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי לאחר קבלת תסקיר המבחן. לגבי נאשם 2 הוסכם בהסדר כי יוטל עליו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך ₪ 20,000 בנוסף לפיצוי למתלוננים. דינו של נאשם 2 נגזר ביום 22.6.21 בהתאם להסדר הטיעון.

4. **מתסקיר שירות המבחן** שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא כבן 39, אב ל-6 ילדים, שעבד עד מעצרו במקצועו כהנדסאי בניין. הוא נולד למשפחה נורמטיבית ותומכת, ועבד לפרנסתו מגיל צעיר. לגבי האירוע נושא כתב האישום הסביר הנאשם כי בין שתי המשפחות המעורבות היו יחסים תקינים, אך התנהל ויכוח מתמשך על רקע טענה לזריקת פסולת בניין במגרש השייך למשפחתו. הנאשם הבהיר שפעל באופן אימפולסיבי על מנת להשיב את כבוד אביו וכבוד המשפחה. לדבריו כיום הוא מבין את הטעות ומכיר באחריותו לכך שלקח את החוק לידי, יזם את האירוע ולא מנע מאחיו להצטרף למעשה. הנאשם ביטא הכרה בחומרת מעשיו, בושה וחרטה. קצינת המבחן התרשמה מקושי בהתבוננות עצמית על מעשיו ולפיכך לא המליצה על המשך טיפול. עם זאת ציינה כי ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע עבורו. היא המליצה לבדוק אפשרות שילובו בטיפול במסגרת שב"ס.

5. **ב"כ המאשימה טענה** כי חלקו של הנאשם אמנם קטן לעומת חלקו של נאשם 2, אך הוא זה שהצית את האירוע כאשר התקשר למתלונן, דרש ממנו לצאת מהאתר ואיים בשריפה. היא עמדה על כך שמדובר באירוע יזום מראש על ידי הנאשמים, והעובדות אף מצביעות על תכנון מראש, שכן הנאשמים איימו ולאחר מכן הגיעו למקום מצויידים בנשק. הנאשם בחר לפתור את הסכסוך באלימות ולא בדרכי שלום, וכל זאת ללא התגרות מצד המתלוננים.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי מעשי הנאשם פגעו בערכים של קדושת החיים, שלמות הגוף והביטחון האישית. היא הפנתה למספר פסקי דין, וטענה למתחם ענישה הנע בין 15-36 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בעברו הנקי של הנאשם אך גם לנוכח הסתייגויות מסויימות העולות מהתסקיר ביקשה לגזור על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם, נוסף על מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן.

6. **ב"כ הנאשם** ציין כי הנאשם הודה בשלב מוקדם של המשפט, חסך זמן ומנע את הצורך בשמיעת עדים. הוא הוסיף כי הנאשם בן 39, אב ל-6 ילדים, ניהל אורח חיים תקין לחלוטין ועברו ללא רבב. זוהי חקירתו ראשונה ומעצרו הראשון של הנאשם. הוא הוסיף כי כתב האישום המקורי שהוגש תוקן באופן משמעותי, לנאשם לא מיוחסת עבירת נשק וכתב אישום במתכונת שנותרה ניתן היה להגיש לבית משפט שלום. עוד הוסיף הסניגור כי הסיוע והאיומים אינם ברף העליון, הנאשם לא נגע פיזית במתלוננים והעבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם. כן ציין כי המעורבים האחרים הנזכרים בכתב האישום, שחלקם גדול מחלקו של הנאשם, לא נעצרו ואף לא הוגש נגדם כתב אישום. בעניין זה הבהירה ב"כ המאשימה כי מתקיימים הליכי שימוע נגד מעורב נוסף ובכוונת המאשימה להגיש נגדו כתב אישום.

לטענת הסניגור מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר

בפועל, הנאשם מצוי בחלקו התחתון של המתחם וניתן להסתפק בתקופת מעצרו.

7. הסניגור הוסיף כי 3 מבין 6 ילדיו של הנאשם סובלים מבעיות התפתחות ומצויים במסגרות מיוחדות. העדר דמות אב בבית פוגעת בהם. כמו כן, אשתו של הנאשם קיבלה לאחרונה הודעה על אפשרות שבקשתה לאיחוד משפחות תסורב בשל תיק זה. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי מהתסקיר עולה הפחתה במסוכנות לנוכח ההליך הפלילי, הנאשם הורתע והוא מתחרט על מעשיו, התקיים הליך סולחה שהגיע לכדי הסכם בו שולם פיצוי למתלוננים וההדורים בין הצדדים יושבו.

הסניגור טען כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחסת לנסיבות חמורות יותר. הוא הפנה למספר פסקי דין שבהם הוטלו תקופות מאסר קצרות על עבירות אלימות, וביקש לא למצות את הדין עם הנאשם.

8. **הנאשם עצמו** הביע חרטה וצער על מעשיו, וביקש את סליחתם של המתלוננים.

דין והכרעה

9. מעשיו של הנאשם פגעו בזכותם של המתלוננים לביטחון אישי, ויותר מכך, לתחושת הביטחון אישי. כמו כן ערערו את עקרון שלטון החוק בבואם לפתור סכסוך בכח הזרוע. רבות נאמר ונכתב אודות הצורך להילחם בעבירות האלימות בכלל, ובעבירות נשק בפרט, אשר הפכו לתופעה נפוצה שהשלכותיה קשות וכואבות. על בית המשפט לבטא את הדבר בהטלת ענישה משמעותית וכואבת על עבירות מסוג זה.

10. במקרה זה מדובר באירוע בו נעשה שימוש בנשק חם, כולל ירי באויר ולאחר מכן לעבר רגלי המתלוננים. אמנם הירי לא כוון לפגוע בהם, אולם סטייה או תקלה קטנה היו עלולות לגרום לתוצאה קשה בהרבה. האירוע החל באיומים מילוליים, אך עבר לפסים מעשיים שכללו ירי אקדח. הנאשם עצמו לא החזיק בנשק אמיתי אלא ברובה דמה בלבד. אולם במצב המתואר, כאשר נאשם 2 שנכח במקום עשה שימוש בנשק חי וירה בו מספר פעמים, והנאשם עצמו הרים את הרובה ונחזה כיורה ממנו, נקל לתאר את האימה שנפלה על המתלוננים כתוצאה ממעשיהם של שני כלל הנוכחים ממשפחת הנאשמים, גם אם חלקו של הנאשם שבפני היה קטן יותר.

מאידך גיסא יש לציין כי בפועל לא נגרם למתלוננים נזק פיזי כתוצאה ממעשי הנאשם, ומאחר שהרובה לא היה מסוגל לירות, הרי שהנאשם אף לא יכול היה לגרום נזק על ידי שימוש בנשק. עוד יש להוסיף כי על אף שבאירוע נטלו חלק הנאשם ואחיו, הרי שחלקו של הנאשם לא היה דומיננטי, הוא לא ירה בעצמו, לא תקף פיזית את המתלוננים וחלקו במעשים אינו גדול ואינו חמור ביחס ליתר המעורבים. כמו כן נראה מתיאור העובדות שאין מדובר באירוע מתוכנן מראש אלא בפעולה ספונטנית ומתגלגלת של בני משפחת הנאשם על רקע הסכסוך בין הצדדים.

11. חלק ניכר מפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים דנים בעבירות פציעה וחבלה אך במצבים שאין דמיון רב בינם לבין כתב האישום שבפני. מצאתי לנכון לציין את ההחלטה ברע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) בו נדחתה בקשה לערעור שני לאחר שהמבקש חבט בראשו של המתלונן בבקבוק, שבר את הבקבוק על ראשו וגרם לו חתך עמוק של 10 ס"מ בפניו. לאחר גזר דין מקל בבית משפט השלום, נקבע בערעור בבית המשפט המחוזי מתחם ענישה שבין 9 חודשים לבין 2 שנות מאסר, על המבקש נגזר עונש של שנת מאסר, ובקשה לערעור נוסף נדחתה. אפנה גם לת"פ (מחוזי י-ם) 14844-07-13 **מדינת ישראל נ' רונן** זכאים (25.3.14), בו הוטלו על נאשמים 1 ו-2, אב ובן בעלי עבר פלילי, עונשי מאסר של 18 חודש ושל 11 חודש (ובצירוף הפעלת מאסר על תנאי 15 חודש) בגין אירוע

מתגלגל של תקיפה בו נעשה שימוש בסוגים שונים של נשק קר. ועוד, ת"פ (מחוזי ים) 40406-01-18 **מדינת ישראל נ' מאור חימי**, בעניינו של נאשם 3 שטל חלק מצומצם יחסית באירוע אלימות קשה, בכך שיידה חפצים והשליך 3 בקבוקי בירה שהתנפצו, ונדון ל-3 חודשי מאסר בפועל. הסניגור הפנה גם לגזר דין שניתן על ידי לאחרונה בת"פ (מחוזי ים) 34785-05-20 **מדינת ישראל נ' נדב זיאמר** (19.5.21) בו הוטל עונש מאסר של תשעה וחצי חודשים על מי שנכח באירוע אלימות חמור אך הוא עצמו שימש כנהג בלבד.

לעניין הענישה הנוהגת נתתי דעתי גם לעונשו של נאשם 2 בתיק זה, אשר חלקו גדול מחלקו של הנאשם, ואשר נדון במסגרת הסדר טיעון לעונש מוסכם של 40 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ ופיצויים למתלוננים.

12. לאור האמור אני סבורה שמתחם הענישה לעבירות באירוע המתואר נע בין שנה אחת לשתי שנות מאסר.

13. באשר לעונש הראוי לנאשם שבפני, הנאשם בן 39, ללא עבר פלילי וקיים אורח חיים נורמטיבי. הוא הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי. הנאשם אב ל-6 ילדים, חלקם (שניים על פי התסקיר, שלושה לדברי הסניגור) הם בעלי צרכים מיוחדים.

מעורבים נוספים שנטלו חלק דומיננטי באירוע לא הועמדו לדין עד עתה. אמנם ב"כ המאשימה הודיעה שמתקיימים הליכי שימוע נגד אחד מהם, אולם לא ניתן הסבר לכך שרק שני הנאשמים שבפני נעצרו בסמוך לאירוע, כאשר מעורבים אחרים לא נתנו את הדין עד כה.

14. לאור כל האמור אני סבורה שהנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה, ואני מטילה עליו עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך שנה אחת בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

2. מאסר על תנאי ל-3 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע.

3. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים הנזכרים בסעיף 2 לכתב האישום המתוקן בסך 1,000 ₪, בסך הכל סכום של 5,000 ₪ שישולם עד יום 15.10.21.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.